

INFORMATOR

NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM” PRZY PSS W GORZOWIE WLKP.

Nr 9 (45)

WRZESIEŃ 1985 r.

Do użytku wewnętrznego

42 ZJAZD DELEGATÓW „SPOŁEM”

W dniach 10—12 września 1985 r. w gmachu Filharmonii Narodowej w Warszawie obradował 42 Zjazd Delegatów „Społem”.

W obradach uczestniczyło 647 delegatów, tzn. 96% wybranych w tym 15 osobowa delegacja województwa gorzowskiego. Wśród delegatów z PSS Gorzów Wlkp. uczestniczyli Jan Klewin i Henryk Gieszczyk.

Wśród gości zaproszonych w obradach uczestniczyli m.in.:

Włodzimierz Mokrzyński — Sekretarz KC PZPR
Kazimierz Secomski — Z-ca Przew. Rady Państwa
Zenon Komender — V-ce Prezes Rady Ministrów
Tadeusz Hupałowski — Prezes NIK
Anna Kędzierska — Minister HWiU
Stanisław Zięba — Minister Rolnictwa
Stanisław Nieckarz — Minister Finansów
Stanisław Kukuryka — Minister Budownictwa
Zdzisław Krasinski — Minister d/s Cen.

Referat sprawozdawczy wygłosił Prezes Zarządu „Społem” CZSS Bogdan Augustyn.

Kolejnym mówcą był prof. Bogdan Kołodziejek, przewodniczący Rady Nadzorczej „Społem”, który przedstawił tryb i wyniki pracy Rady w okresie sprawozdawczym.

Następnie kontynuowano dyskusję, w której głos zabrało 32 mówców, a w imieniu delegatów województwa gorzowskiego głos zabrał Prezes Zarządu „Społem” PSS w Gorzowie Wlkp. mgr Jan Klewin. (Pełny tekst wystąpienia zamieszczamy obok).

42 Zjazd Delegatów „Społem” dokonał wyboru nowej 65 osobowej Rady Nadzorczej, która dokonała w tajnym głosowaniu jednogłośnie wyboru swego przewodniczącego. Został nim ponownie prof. Bogdan Kołodziejek. Z województwa gorzowskiego członkiem Rady Nadzorczej „Społem” CZSS został wybrany Czesław Kowalski z Choszczyna.

Zjazd przyjął projekty uchwał i dokumentów:

1. W sprawie zatwierdzenia sprawozdań i udzielenia absolutorium.
2. W sprawie kierunków działalności społeczno-gospodarczej do 1990 r.
3. W sprawie przyjęcia do wiadomości uchwał Rady Nadzorczej, podjętych między zjazdami.
4. W sprawie wysokości składki na wykonywanie zadań Centralnego Związku.
5. Stanowisko w sprawie zwiększenia udziału spółdzielczości spożywców w inicjatywach budowy Pomnika Szpitala Centrum Matki Polki oraz Narodowego Centrum Pomocy Szkole.
6. Odezwe o udział w wyborach do Sejmu PRL.

Był to Zjazd ważny, obfitujący w wiele wątków o wielkiej doniosłości, Zjazd zarazem krytyczny i budzący nadzieje. Dnia 12 września br. 42 Zjazd „Społem” CZSS został zakończony.

Obok prezentujemy pełny tekst mgr Jana Klewina podczas dyskusji plenarnej na 42 Zjeździe Delegatów „Społem”.

Szanowni Delegaci! Szanowni Goście!

Bardzo często na naszych społeczeństwach występują hasła „Społem” w służbie konsumenta”. I każdy z nas — działający, pracowników wierzy w słuszność tego hasła i chciałby żeby również wszyscy konsumenci wierzyli, że służba to nasz cel podstawowy. Żeby tak było musimy stale poprawiać jakość naszej pracy, jakość naszych wyrobów, być coraz bliżej konsumenta i z coraz nowszą ofertą. Myślę, że ambitne załogi naszych spółdzielni do tego celu dążą.

Czy mają jednak szansę na pełną realizację tak określonego celu? Czy mogą ten cel osiągnąć w obecnych warunkach bez pomocy z zewnątrz? Wydaje mi się to mało prawdopodobne.

Realizowana bowiem od bardzo wielu lat polityka bardzo niskiej rentowności handlu artykułami spożywczymi oraz niskiej rentowności produkcji niektórych podstawowych artykułów spożywczych doprowadziła w efekcie między innymi do zmniejszenia się z roku na rok funduszy rozwojowych — w wartościach porównywalnych — a to oznacza pogorszenie możliwości inwestowania i pogłębiania procesów dekapitalizacji.

Procesy te zostały tylko na krótko przyhamowane decyzją o zmianie marż urzędowych od dnia 1.01.1985 r. Nastąpił bowiem wyraźny wzrost niektórych kosztów rzeczowych. Utrwalenie przez lata teorii „taniego handlu” artykułami spożywczymi już obecnie doprowadziło do bardzo niekorzystnych zjawisk a w przyszłości może sytuacja ulec pogorszeniu o ile nie zostaną podjęte radykalne decyzje zmieniające sytuację ekonomiczną handlu spożywczego.

Teoria „taniego handlu” w swoich skutkach okazała się wyjątkowo droga jeżeli policzyć tylko np. sumę uciążliwości przy zakupach spowodowanych niedorozwojem sieci handlowej. Czy rzeczywiście rentowność w handlu powinna być wielokrotnie niższa od rentowności w przemyśle, budownictwie i innych gałęziach gospodarki narodowej? Czy można mieć tani handel i równocześnie dobry handel? Myślę, że koniecznie należy jednoznacznie na to pytanie sobie odpowiedzieć. Nie można w nieskończoność pracować z dnia na dzień w niepewnej sytuacji ekonomicznej. Jaką cenę płać spółdzielnie, które w tej sytuacji decydują się mimo wszystko na rozwiązywanie nabrzmiałych i społecznie niezwykle ważnych problemów jakim jest np. problem chleba, może posłużyć przykład PSS-u Gorzów Wlkp.

Niewystarczające zdolności produkcyjne w istniejących piekarniach a równocześnie pilna potrzeba rozwiązania problemu ilości i jakości pieczywa podstawowego i drobnego były u podstaw decyzji o rozpoczęciu budowy piekarni mechanicznej o zdolności 24 t/16h.

Budowę rozpoczęto w grudniu 1982 r. i piekarnia ta miała kosztować 333 mln. zł. Wzrastająca jednak w trakcie budowy jej wartość skomplikowała niesłychanie sytuację finansową PSS Gorzów Wlkp.

Opracowane w marcu 1985 r. przez Biuro Projektowe Zbiorcze Zestawienie Kosztów określało wartość przedsięwzięcia na 453 mln zł i tyle środków finansowych spółdzielnia bardzo mocno się zadłużając zgromadziła.

Na dzień 1 października 1985 r. obiekt będzie gotowy do rozruchu mechaniczno-technologicznego. Obecnie trwa zamaszynowanie. Ale równocześnie całkiem niespodzie-

wanie wzrósł i to bardzo znacznie koszt przedsięwzięcia. Wszystkie zgromadzone środki zostały wydatkowane. Aktualnie posiadamy niezapłaconych faktur na kwotę ponad 58 mln zł, roboty wykonane a nie zafakturowane mają wartość 20.472 tys. zł, roboty zlecone a nie wykonane na dzień 31.08.1985 r. szacuje się na 16 mln zł. Do zakończenia zadania łącznie z rozruchem trzeba zlecić robót na wartość 10 mln. zł.

W sumie brakuje spółdzielni obecnie 103 mln zł. Badane są również przyczyny wzrostu kosztów przedsięwzięcia. Pierwsze wnioski wskazują na błędne obliczenie biura projektowego i błędne szacunki wykonawcy robót budowlanych.

Uzupełniający kredyt bankowy jest nie do uzyskania z powodu groźby utraty zdolności kredytowej. I w tej sytuacji spółdzielnia nie ma aktualnie źródeł sfinansowania nieprzewidzianego wzrostu kosztów budowy.

Mówię o tym tak szczegółowo dlatego żeby na tym przykładzie pokazać jak realizacja bardzo słusznego celu społecznego jakim jest rozwiązanie problemu pieczywa, może skomplikować sytuację ekonomiczną organizacji handlowej. Jak mi wiadomo w skali kraju podobnych lub zbliżonych sytuacji jest więcej i sądzę, że wdrożenie w życie postulowanych w Kierunkach Działalności Społeczno-Wychowawczej i Gospodarczej rozwiązań — wyjaśniłoby wiele spraw.

Szczególnie ważne byłoby przyjęcie w polityce kredytowej państwa podobnych zasad dla piekarń i pozostałych inwestycji spożywczych jak to rozwiązano w Uchwale nr 15/85 Rady Ministrów w sprawie zasad kredytowania rolnictwa, gospodarki żywnościowej i leśnictwa tj. kredyt na 30 lat i kredytem bankowym można sfinansować do 80% wartości kosztorysowej zadania.

Handlowcy ze „Społem” liczą też na przyspieszenie realizacji Uchwały Rady Ministrów z dnia 14.12.1984 r. w sprawie poprawy sytuacji finansowej handlu oraz dążności do zrównania rentowności handlu artykułami żywnościowymi z poziomem rentowności handlu artykułami nieżywnościowymi.

Obok problemów rozwojowych w mojej ocenie drugim co do znaczenia są sprawy pracownicze. Sprawom pracowniczym szczególnie w handlu spożywczym ale także w produkcji spożywczej i gastronomicznej należy poświęcić znacznie więcej uwagi.

Mamy w kraju bardzo trudny rynek pracy. Na lata 1986—1990 prognozowany jest najniższy w ostatnim trzydziestoleciu przyrost zasobów siły roboczej.

A przecież już dzisiaj w większości naszych spółdzielni z powodu braku pracowników mamy czasami zamknięte lub w niepełnym czasie pracujące sklepy.

Olbrymie kłopoty mamy z pozyskaniem pracowników do pracy w piekarnictwie. Co zrobić aby w tej sytuacji zabezpieczyć sprawną obsługę klientów, wyprodukować niezbędne produkty, podnieść jakość naszej pracy ale równocześnie niezniechęcić ludzi do pracy jej uciążliwością? Wydaje się, że należy stworzyć szczególne warunki placowe dla pracowników handlu spożywczego, gastronomii i usług oraz produkcji spożywczej.

Za wyjątkowo uciążliwe warunki pracy w różnych godzinach we wszystkie dni tygodnia przy słabo wyposażonych stanowiskach i w obliczu stałej codziennej oceny pracy przez konsumenta nie można płacić 75% średniej płacy krajowej. Problemy placowe w handlu spożywczym coraz mocniej nabrzmiewają i ich związek z jakością pracy jest bezsprzeczny. Rozwiązania wymaga również problem opieki nad dziećmi naszych pracowników. Spółdzielni nie stać samodzielnie na budowę przedszkoli czy żłobków. W tym temacie spółdzielnie oczekują większej pomocy od terenowych organów administracji. Rozwiązania wymaga również problem dojazdu do pracy i powrotu z pracy szczególnie w dużych miastach. Problem ten drastycznie narasta w dni wolne od pracy. Dojazd z miejscowości podmiejskich staje się w tych dniach wyjątkowo utrudniony. A w tych podmiejskich miejscowościach mieszka około 20% pracowników w przypadku Gorzowa Wlkp.

W kierunkach działalności społeczno-wychowawczej i gospodarczej spółdzielni spożywców na lata 1986-1990 sprawom pracowniczym poświęcono wiele uwagi. Spra-

wy wynagradzania za pracę w naszej organizacji zostały jednak w mojej ocenie zaledwie zasygnalizowane.

Są to sprawy, o których w obecnej sytuacji gospodarczej trudno mówić, jednak mówić i myśleć o nich trzeba, i ten problem jak najszybciej należy rozwiązać dla dobra naszych załóg i ogółu społeczeństwa.

mgr Jan Klewin

SPÓŁECZNE PRZEGLĄDY STANOWISK PRACY

Ustawa o związkach zawodowych zakreśla możliwości działania zakładowych organizacji związkowych w sprawach kontroli nad warunkami pracy a także prawo oceny tej problematyki.

Na tej podstawie Związek Zawodowy uprawniony jest do egzekwowania od administracji planowych działań zapewniających bezpieczne i higieniczne warunki pracy wszystkim zatrudnionym. Jedną z form społecznego oddziaływania na poprawę stanu BHP są coroczne przeglądy stanowisk pracy.

Zasadniczym celem tych przeglądów jest:

- kompleksowa, wszechstronna analiza stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ocena przestrzegania obowiązujących przepisów w tym zakresie,
- ocena wykonania planu poprawy warunków pracy oraz sposobu opracowywania tych planów i racjonalności wykorzystywania środków przeznaczonych na ten cel,
- przedstawienie wniosków w zakresie poprawy warunków pracy.

Inicjatorem i organizatorem społecznych przeglądów jest zakładowa organizacja związkowa.

W tym celu została powołana Komisja d/s przeglądów w skład której weszli:

1. Kwaśniewski Bogumił, ZSIP — przewodniczący
2. Nowakowski Bogdan, BHP — kierownik grupy „Detal”
3. Migdał Krzysztof, BHP — kierownik grupy „Produkcja”
4. Dąbrowski Mariusz, Gł. Mechanik — członek
5. Kaczmarek Grzegorz, Sł. Gospodarcza — członek
6. Kijanek Jan, Sł. Techniczna — członek
7. Rajtar Krzysztof, SIP — członek
8. Jasiński Adam, Sł. Techniczna — członek
9. Przysiałowski Jan, SIP — członek

Ponadto powołano do współpracy z Komisją:

1. Klimczak Tadeusz — Kierownik Dz. Technicznego
2. Krawczyk Henryk — Sam. St. d/s P.Poż.
3. Dzwonkowski Stanisław — Grupa Remontowa

Do zakresu działania powołanej Komisji należy sprawdzić i skontrolować:

1. Stan techniczny obiektu, pomieszczeń, maszyn i urządzeń, instalacji elektrycznej, sprzętu i wyposażenia technicznego.
2. Organizacja i stan transportu wewnętrznego oraz składowania materiałów, towarów i surowców.
3. Sprawność techniczna urządzeń wentylacyjnych, grzewczych i oświetleniowych.
4. Wyposażenie placówki w urządzenia higieniczno-sanitarne.
5. Czy występują stanowiska pracy o charakterze niebezpiecznym lub szkodliwym dla zdrowia — jakie?
6. Jak są pracownicy wyposażeni w odzież ochronną, roboczą, obuwie i sprzęt ochrony osobistej.
7. Czy i kiedy przeszkolono personel po linii BHP.
8. Czy są instrukcje obsługi maszyn i urządzeń technicznych i jaka jest znajomość ich obsługi.
9. Ogólny ład i porządek, kultura i estetyka pracy, higiena osobista pracowników i miejsca pracy.

10. Czy są przestrzegane przepisy o ochronie zdrowia kobiet i młodocianych.
11. Czy jest przestrzegany czas pracy (ustawowo obowiązujący) i jak przedstawia się sprawa badań lekarskich.
12. Czy dana placówka handlowa, gastronomiczna, produkcyjna lub usługowa posiadała zalecenia lub nakazy Państwowej Inspekcji Pracy, Społecznej Inspekcji Pracy oraz służby BHP — jak je wykonała.

T.J.

POMOC DLA MEKSYKU

Rada Nadzorcza, Zarząd Spółdzielni, Egzekutywa POP oraz Zarząd Związku Zawodowego zwracają się do całej Załogi Spółdzielni z apelem o przyjsie z pomocą materialną narodowi meksykańskiemu w związku z tragedią powstałą na skutek trzęsienia ziemi.

Wpłaty w postaci dobrowolnych datków indywidualnie lub też zbiorowo przyjmowane będą w Sekretariacie NSZZ Prac. „Społem” (pokój nr 1 — I piętro) lub w Dziale Socjalnym (pokój nr 7 — II piętro) w budynku administracyjnym Spółdzielni przy ul. Marchlewskiego 61

Za okazaną pomoc z góry dziękujemy.

Redakcja

SPOTKANIE Z WICEPREMIEREM

W dniu 5 sierpnia br. Przewodniczący Federacji Romuald Sosnowski uczestniczył w spotkaniu Kierownictwa „Społem” CZSS z Wicepremierem Zenonem Komenderem.

R. Sosnowski w swym wystąpieniu nawiązał do Uchwały Komitetu Wykonawczego z 10 maja br. w sprawie poprawy sytuacji finansowej spółdzielni spożywców; — w wyniku cofnięcia ulg w podatku od plac, wzrostu o 5% stawki podatku dochodowego i wzrostu kosztów prowadzenia działalności, kondycja ekonomiczna spółdzielni uległa pogorszeniu — nadwyżka bilansowa (a więc fundusze na odtworzenie i rozwój bazy) uległa wydatnemu, bo o 15% zmniejszeniu. Oznacza to pogorszenie warunków i bezpieczeństwa pracy, wzrost pracochłonności handlu art. żywnościowymi itp. Federacja postuluje zatem, przyznanie ulg w podatkach od plac i dochodowym, przyznanie „Społem” preferencji kredytowych (wydłużenia okresu spłat i obniżenie stopy procentowej oraz umożliwienie korzystania z Funduszu Rozwoju Rynku).

Ponadto R. Sosnowski zażądał realizacji wynikającej z art. 208 § 2 Kodeksu Pracy delegacji ustawowej nakładającej na Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług obowiązku wydania rozporządzenia precyzującego warunki bezpieczeństwa i higieny pracy w sklepach. Obecny na spotkaniu Podsekretarz Stanu Tadeusz Przyborowski zobowiązał się do powołania zespołu, który do końca sierpnia przedstawi konkretne wnioski dotyczące realizacji rozporządzenia o bezpieczeństwie i higienie pracy w sklepach. Wicepremier natomiast zobowiązał się do odbycia jeszcze jednego spotkania z Kierownictwem Spółdzielni „Społem” CZSS przed 42 Zjazdem Delegatów Spółdzielczości Spożywców. W toku tego spotkania mają zostać przedstawione kierunkowe rozstrzygnięcia dotyczące między innymi wyżej przedstawionych postulatów naszej Federacji.

ROZMOWY Z KIEROWNICTWEM KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

W dniu 7.08.1985 r. Romuald Sosnowski spotkał się i odbył rozmowy z I-szym zastępcą Przewodniczącego Komisji Planowania Franciszkiem Kubiczkiem i z-cą Przewodniczącego Komisji Planowania Józefem Koziołem. R. Sosnowski dokonał — na podstawie wyników za I-sze półrocze — oceny sytuacji ekonomicznej „Spo-

łem” oraz przedstawił związkowe postulaty dotyczące poprawy tej sytuacji (patrz obok w notatce o spotkaniu z Wicepremierem Z. Komenderem).

Minister F. Kubiczek ze zrozumieniem odniósł się do przedstawionych problemów i zapewnił, że nasze wnioski w najbliższym okresie zostaną rozpatrzone przez ekspertów z udziałem przedstawicieli naszej Federacji.

PRZYJĘTE STANOWISKA

Komitet Wykonawczy obradując w dniu 16 sierpnia br. przyjął stanowisko w obu sprawach będących przedmiotem obrad Komisji Ekonomicznej.

Oto teksty obydwu stanowisk:

STANOWISKO

Komitetu Wykonawczego Federacji Związków Zawodowych Pracowników „Społem” w PRL w sprawie realizacji uchwały z dnia 10 maja 1985 r. w sprawie poprawy sytuacji finansowej spółdzielni spożywców.

Tekst uchwały Komitetu Wykonawczego Federacji w sprawie poprawy sytuacji finansowej spółdzielni spożywców został przekazany zainteresowanym organom rządowym. Pisemne opinie do postulatów zawartych w uchwale zostały złożone przez Gabinet Wiceprezesa Rady Ministrów Zenona Komendera, resort finansów, resort handlu wewnętrznego i usług oraz Komisję Planowania przy Radzie Ministrów (zespół ekspertów d/s rynku wewnętrznego).

Komitet Wykonawczy Federacji stwierdza, że ta ważna dla prawidłowego funkcjonowania; rozwoju całej organizacji społeczeńskiej uchwała, została przez organa rządowe przyjęta z należytą powagą i rzeczowo przeanalizowana.

Komitet Wykonawczy Federacji z satysfakcją przyjął zgodność opinii zawartej w uchwale i opinii organów rządowych o trwale niskiej rentowności jednostek „Społem” i potrzebie zmiany tego stanu rzeczy.

Komitet Wykonawczy Federacji uznając, że szereg rozwiązań proponowanych przez organa rządowe w szczególności w opinii Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, wychodzi naprzeciw postulatowi zawartemu w naszej uchwale.

Komitet Wykonawczy Federacji wyraża jednak zaniepokojenie niektórymi tendencjami zawartymi w opiniach agend rządowych:

1. Niesprecyzowanie dającego się przewidzieć terminu podjęcia decyzji w sprawach polepszenia sytuacji finansowej spółdzielni spożywców rodzi obawę, że pogłębiający się brak środków finansowych będzie hamował rozwój spółdzielczości spożywców i nie pozwoli nie tylko na odtworzenie majątku, ale spowoduje jego dalszą, systematyczną dekapitalizację. Uważamy, że takie decyzje powinny być podjęte u progu nowej pięciolatki.
2. Wyłączenie spółdzielni spożywców z możliwości korzystania z określonych ulg i preferencji, gdyż obowiązujące przepisy są przeszkodą, jest nie do przyjęcia. Przestarzałe i zamykające przed „Społem” perspektywę rozwoju przepisy i zasady powinny być w trybie pilnym zmienione.

I. Komitet Wykonawczy Federacji uważa, że wyniki gospodarcze jednostek „Społem” w I półroczu 1985 r. potwierdziły obawy wyrażone w uchwale z dnia 10 maja 1985 r. i dowodzą zasadności zawartych w tej uchwale postulatów.

II. Komitet Wykonawczy Federacji oświadcza, że nie może się zgodzić z odwoływaniem systemowych zmian, które wpłyną na poprawę sytuacji finansowej spółdzielni spożywców oraz stwierdza, że postulaty zawarte w uchwale z 10 maja 1985 r. nie zostały w opiniach rządowych podważone.

III. Komitet Wykonawczy Federacji z aprobatą przyjął do wiadomości informację o dotychczasowych działaniach Kierownictwa Federacji zmierzających do zrealizowania wniosków zawartych w omawianej uchwale.

Komitet Wykonawczy Federacji zobowiązuje Kierownictwo Federacji do kontynuowania rozmów z odpowiednimi agendami rządowymi celem przyspieszenia decyzji w sprawach, w których występuje zgodność poglądów oraz uzasadnienia naszego stanowiska w kwestiach, w których opinie agend rządowych są odmienne.

IV. W jednomyślnie przyjętym niniejszym stanowisku Komitet Wykonawczy Federacji wyraża pogląd, że problemy podniesione w uchwale z 10.05.br. muszą być rozpatrywane nie tylko z punktu widzenia ekonomicznego ale także w aspekcie politycznym. Wszelkie niekorzystne zjawiska w gospodarce żywnościowej — w tym w handlu żywnością — wywołują w społeczeństwie polityczne reperkusje. Handel odbiera pierwsze ciosy wynikające z niepopularnych decyzji w gospodarce żywnością, ponosi też znaczne ciężary tych decyzji i niezadowolenia społecznego.

W kampaniach politycznych, społeczna krytyka władz przenoszona jest często poprzez handel, czego dowody mamy już w obecnej kampanii przedwyborczej do Sejmu. Tak więc poważna gospodarcza i polityczna rola handlu, głównie spożywczego, wymaga pilnego i pozytywnego załatwienia słusznych postulatów Federacji.

Komitet Wykonawczy

STANOWISKO

Komitetu Wykonawczego Federacji Związków Zawodowych Pracowników „Społem” w PRL wobec pisma Wiceprezesa Zarządu „Społem” CZSS z dnia 15.07.1985 r.

1. Zrozumiałe i godne poparcia są intencje stojące u podstaw wystosowania pisma Wiceprezesa Rady Ministrów Ob. Zbigniewa Messnera.

Zaniepokojenie jednak budzi mechaniczne przeniesienie do działalności handlowej kryteriów warunkujących wzrost płac wydajnością pracy.

2. Działalność polskiego handlu rynkowego przy najgorszych w europejskich krajach socjalistycznych parametrach dotyczących marż handlowych, wielkości sieci i liczby zatrudnionych w stosunku do liczby mieszkańców czyni handel, a szczególnie handel artykułami spożywczymi handlem „tanim” coraz gorzej uzbrojonym technicznie.

3. Niekorzystne uwarunkowania pracy w handlu:

- godziny pracy,
- nieustająca presja społeczna,
- ryzyko wynikające z systemu materialnej odpowiedzialności,
- ogromny wysiłek fizyczny zatrudnionych w nim głównie kobiet itp.

czyni pracę ludzi w nim zatrudnionych pozbawioną wszelkiej konkurencyjności w odniesieniu do innych zawodów.

4. Płace pracowników handlu już dzisiaj nie są poważnie traktowane na rynku pracy a ciągle (kwotowo) wzrastająca różnica między średnią płacą krajową a średnią w handlu powoduje coraz gorsze skutki społeczne w postaci zamkniętych ze względu na brak personelu całkowicie lub częściowo sklepów, nagromadzenie zaległych urlopów oraz wydłużenie czasu pracy.

5. W dzisiejszych warunkach i możliwościach ekonomiczno-techniczno-organizacyjnych handlu występuje coraz bardziej zjawisko rozgoryczenia załóg pracowniczych, co przy zaniku motywacji finansowych i braku innych (bardzo skromna baza socjalna, brak branżowych przywilejów itp.) stwarza sytuację niepokojącą dla sprawnego funkcjonowania handlu rynkowego.

6. Sytuacja w przemyśle spożywczym „Społem” (głównie w piekarnictwie w porównaniu z pozostałym

przemysłem spożywczym wykazuje znaczne dysproporcje zarówno w zakresie warunków pracy, czasu pracy jak i wynagrodzeń, niekorzystne dla naszych załóg.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania Komitet Wykonawczy Federacji Związków Zawodowych Pracowników „Społem” w PRL wypełniając swój statutowy obowiązek przestrzega Zarząd „Społem” CZSS przed działaniami, które mogą doprowadzić w efekcie do pogorszenia funkcjonowania tak niewrażliwego odcinka gospodarki, jakim jest handel rynkowy artykułami spożywczymi oraz piekarnictwo, co w złożonej sytuacji społeczno-gospodarczej kraju jest niedopuszczalne.

Komitet Wykonawczy

NOWELIZACJA KODEKSU PRACY

OPZ Komisja Programowania i Nowelizacji Aktów Prawnych OPZZ przystąpiła do prac nad nowelizacją Kodeksu Pracy. Prace podzielono na dwa etapy:

W I etapie (przewidywane zakończenie prac do 31.12.1985 r.) przewiduje się przygotowanie zmian ze względów społecznych najbardziej pilnych, takich jak:

- dostosowanie niektórych przepisów KP do nowej struktury organizacyjnej związków zawodowych w kwestiach rozwiązywania stosunku pracy, prostowania opinii o pracy itp.,
- dostosowanie przepisów KP do warunków działania przedsiębiorstw po wprowadzeniu reformy gospodarczej (brak jednostki nadrzędnej, status prawny dyrektorów, uelastycznienie zatrudnienia, czasu pracy),
- zaproponowanie nowych rozwiązań w KP dotyczących przepisów o przywracaniu do pracy, podniesieniu dyscypliny pracy i odpowiedzialności służbowej,
- modyfikacja przepisów, które nie zdały egzaminu (np. umowy o pracę na okres wstępny, ustalanie długości wypowiedzenia umowy itp.)

W II etapie (termin zakończenia prac 31.12.1986 r.), kontynuowane będą prace nad rozwiązaniami perspektywicznymi, takimi jak:

- status prawny pracowników młodocianych,
- bezpieczeństwo i higiena pracy,
- uściślenie przepisów o wzajemnych obowiązkach zakładu pracy i pracowników itp.

W II etapie zaproponowane zostaną do KP rozwiązania uwzględniające postulaty wysunięte przez załogi pracownicze w sierpniu 1980 r.

Równolegle z pracami nad nowelizacją KP komisja przygotowuje projekty zmian w przepisach wykonawczych (np. w ustawie o samorządzie załogi, ustawie o przedsiębiorstwach państwowych itp.).

W związku z tym Federacja zwraca się o przesyłanie wniosków i propozycji zmian w KP w terminie — odpowiednio — do końca września 1985 r. i końca marca 1986 r.

INFORMATOR NSZZ PRACOWNIKÓW „SPOŁEM” w Gorzowie Wielkopolskim. Adres: Gorzów Wlkp., ul. Marchlewskiego 61. Redaguje zespół w składzie: Maria Woronko, Tadeusz Jabłoński, Henryk Gieszczyk. Nakład 600 szt.

Druk: SZGraf. Z-d nr 10 zam. 2139 - 11.83 - 37/1.

